

REPUBLIKA E SHQIPËRISË
GJYKATA KUSHTETUESE
KOLEGJI I POSAÇËM I APELIMIT

Nr. 21-4/2019 regjistri (JR)
Datë 25.11.2024

Nr. 51 i vendimit
Datë 11.03.2026

VENDIM
NË EMËR TË REPUBLIKËS

Trupi gjykues i Kolegjit të Posaçëm të Apelit, i përbërë nga gjyqtarët:

Rezarta Schuetz	Kryesuese
Sokol Çomo	Relator
Mimoza Tasi	Anëtare
Ina Rama	Anëtare
Natasha Mulaj	Anëtare

- mori në shqyrtim në seancë gjyqësore, në dhomë këshillimi, në datën 11.03.2026, në orën 12:40, në ambientet e Kolegjit të Posaçëm të Apelit, në prani të Vëzhguesit Ndërkombëtar, z. Theo Jacobs, me Sekretare Gjyqësore Laureta Mehmetaj, çështjen që i përket:

KËRKUES:

Artor Ylli, i datëlindjes 06.12.1985, lindur në Skrapar, banues në adresën: Bulevardi "{***}", Rr. "{***}" Banesë Private nr. {***}, Tiranë, Zyra Postare nr. {***}, Tel: {***}, e-mail: {***}.

OBJEKTI:

1. Rishikimin e vendimit nr. 31, datë 20.11.2019 të Kolegjit të Posaçëm të Apelit;
2. Prishjen tërësisht të vendimit nr. 31, datë 20.11.2019 dhe gjykimi i çështjes në themel, neni 498 i K.Pr.C;
3. Deklarimin e kërkesës së bërë në bazë të nenit 42, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe nenit 6/1, të Konventës për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore, në lidhje me të drejtën e kërkuarit për një “gjykatë të krijuar me ligj”, të pranueshme.
4. Çështja e kërkuarit për "Rishikimin e vendimit të Kolegjit të Posaçëm të Apelit nr. 31, datë 20.11.2019", të dëgjohet në seancë gjyqësore publike;
5. Pezullimin e ekzekutimit të vendimit nr. 31, datë 20.11.2019, të Kolegjit të Posaçëm të Apelit.

BAZA LIGJORE:

Nenet 3, 4, pika 1, 5, 6, 7, 15, 42 dhe 116, pika 1 dhe 122, të Kushtetutës; Neni 6/1 i Konventës Evropiane për të Drejtat dhe

Liritë Themelore të Njeriut; Nenet 494-498/a, të Kodit të Procedurës Civile; Neni 45 i ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar; Nenet 28-33, të ligjit nr. 49/2012 “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”.

Trupi gjykues i Kolegjit të Posaçëm të Apelimit,

pasi shqyrtoi çështjen në seancë gjyqësore, në dhomë këshillimi, analizoi pretendimet e z. Artor Ylli në kërkesën për rishikim, i cili përfundimisht kërkoi rishikimin e vendimit nr. 31, datë 20.11.2019, të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit, dëgjoi gjyqtarin relator të çështjes, Sokol Çomo, si dhe pasi e bisedoi atë,

VËREN:

I. Rrethanat e çështjes

1. Z. Artor Ylli (në vijim “kërkuesi”), i është nënshtruar procesit të rivlerësimit kalimtar *ex officio*, sipas përcaktimeve të nenit 179/b të Kushtetutës së Republikës të Shqipërisë, si dhe nenit 3, pika 16 e ligjit nr. 84/2016, “Për rivlerësimin kalimtar të gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë” (në vijim “ligji nr. 84/2016”). Pas hetimit administrativ të zhvilluar, Komisioni i Pavarur i Kualifikimit (në vijim “Komisioni”), me vendimin nr. 73, datë 02.11.2018, ka vendosur: “*Shkarkimin nga detyra të subjektit të rivlerësimit Artor Ylli me detyrë ndihmës ligjor në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë*”.
2. Ndaj këtij vendimi ka ushtruar ankim kërkuesi dhe është gjykuar në Kolegjin e Posaçëm të Apelimit, (në vijim “Kolegji”), i cili, pas shqyrtimit të ankimit të paraqitur prej tij, me vendimin nr. 31, datë 20.11.2019, ka vendosur: “*Lënien në fuqi të vendimit nr. 73, datë 02.11.2018, të Komisionit të Pavarur të Kualifikimit, që i përket subjektit të rivlerësimit Artor Ylli*”.
3. Trupi gjykues i Kolegjit, (në vijim trupi gjykues), në vendimin nr. 31, datë 20.11.2019, ka çmuar se: “*Në këtë proces të rivlerësimit kalimtar, sipas ligjit nr. 84/2016 dhe nenit 179/b, pika 4 e Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, subjekti i rivlerësimit (Artor Ylli) ndodhet para situatës së administrimit, përdorimit, posedimit dhe disponimit të një pasurie në emër të tij, me shuma financiare mbi 56.000 USD, të administruara nëpërmjet procedurave haptazi të kundërligjshme, të parashikuara nga legjislacioni fiskal shqiptar, ligji për doganat, ligji për tatimet, gjë që e çon subjektin e rivlerësimit në situatën e mosmarrjes së masave të arsyeshme prej tij për të ruajtur dinjitetin e funksionit, me veprimtarinë e tij të ushtruar jashtë funksionit të tij zyrtar*”. Në përfundim të gjykimit të çështjes, Kolegji ka vlerësuar se vendimi nr. 73, datë 02.11.2018, i Komisionit është i drejtë dhe duhet të lihet në fuqi, sipas përcaktimeve të nenit 61, pika 5 e ligjit nr. 84/2016, pasi në vlerësimin tërësor të procedurave, në kuptim të nenit 4, pika 2 e këtij ligji, rezultoi se subjekti i rivlerësimit ka cenuar besimin e publikut të sistemi i drejtësisë dhe ndodhet në kushtet e pamundësisë për plotësimin e mangësive nëpërmjet programit të trajnimit.

4. Në vijim, kërkuesi Artor Ylli i është drejtuar Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në vijim “GjEDNj”), me aplikimin nr. 11640/20 kundër Republikës së Shqipërisë, datë regjistrimi 20.02.2020.
5. Kërkuesi Artor Ylli ka paraqitur në Kolegj kërkesën për rishikimin e vendimit të formës së prerë me nr. 31, datë 20.11.2019, të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit, bazuar në nenin 494, shkronjën “c” të Kodit të Procedurës Civile (në vijim K.Pr.Civile), me argumentin se trupi gjykues i Kolegjit, që shqyrtoi çështjen e tij, nuk përbënte gjykatë të krijuar me ligj, sipas nenit 6/1 të KEDNj-së, pasi ish-gjyqtari A. H. nuk kishte përmbushur kushtet e zgjedhshmërisë për t’u emëruar gjyqtar i Kolegjit të Posaçëm të Apelimit, për pasojë vendimi i dhënë është i cenueshëm dhe çështja e tij duhet të rishikohet nga Kolegji.

II. Pretendimet e kërkuesit

6. Kërkuesi shprehet në kërkesën e tij se është vënë në dijeni përmes njoftimit për media¹, të datës 18.11.2024, lidhur me faktin se gjyqtari A. H., anëtar i trupit gjykues që shqyrtoi vendimin e dhënë ndaj tij nga Komisioni, është dënuar me vendim të formës së prerë², për veprat penale "Fshehje e të ardhurave" e parashikuar nga neni 180, i Kodit Penal, si dhe “Refuzimi për deklarinimin, mosdeklarimi, fshehja ose deklarimi i rremë i pasurive, interesave privatë të personave të zgjedhur dhe nëpunësve publikë ose i çdo personi tjetër që ka detyrimin ligjor për deklarim”, parashikuar nga neni 257/a, i Kodit Penal. Për rrjedhojë, sipas kërkuesit plotësohen kushtet e përcaktuara në shkronjën “c” të nenit 494, të K.Pr.C, për rishikimin e vendimit të dhënë nga Kolegji ndaj tij, pasi *anëtari i trupit gjykues A. H., është dënuar për falsifikim të dokumenteve me të cilat ka aplikuar dhe ka siguruar zgjedhjen e tij si anëtar i Kolegjit, rrethanë/fakt që nuk e legjitimon pjesëmarrjen e tij në trupin gjykues.*

6.1. Po ashtu, kërkuesi ka pretenduar se prania e gjyqtarit A. H. në trupin gjykues që ka shqyrtuar vendimin e dhënë nga Komisioni ndaj tij, përbën jo vetëm papajtueshmëri me detyrën e gjyqtarit por veçanërisht, cenim të procesit të rregullt ligjor.

6.2. Për sa më sipër, kërkuesi i është drejtuar Kolegjit me kërkesë për rishikimin e vendimit nr. 31, datë 20.11.2019, bazuar në nenin 494, shkronja “c” e K.Pr.Civile, *prishjen e këtij vendimi dhe rigjykimin e çështjes gjyqësore të juridiksionit të rivlerësimit (JR) nr. 4/2019, datë 28.01.2019, që i përket ankimit të subjektit të rivlerësimit Artor Ylli, kundër vendimit të Komisionit të Pavarur të Kualifikimit nr. 73, datë 02.11.2018 (vendimi nr. 74, datë 02.11.2018, i korrigjuar).* Gjithashtu, kërkuesi ka kërkuar pezullimin e ekzekutimit të vendimit nr. 31, datë 20.11.2019, të Kolegjit, me qëllim frenimin e ardhjes së pasojave shtesë përfshirë pasojat disiplinore të parashikuara nga akti.

---

¹ <https://gjykata.gov.al/gjykata-e-posacme-e-apelit-per-korrupsionin-dhe-krimin-e-organizuar/gjykata-e-posacmee-apelit-per-korrupsionin-dhe-krimin-e-organizuar/njoftime-p%C3%ABr-median/>.

² Me vendimin nr. {***}, datë 18.11.2024, të Gjykatës së Apelit për Krimin e Organizuar dhe Korrupsionin.

III. Vlerësimi i trupit gjykues të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit

A. Procesi gjyqësor në Kolegj

Juridiksioni i Kolegjit

7. Në përputhje me nenin 179/b, pika 5 e Kushtetutës dhe nenin F, pikat 1 dhe 2 të Aneksit të Kushtetutës, Kolegji ka juridiksion (*ratione materiae*) ndaj ankimeve kundër vendimeve të Komisionit, lidhur me rivlerësimin e subjekteve, të parashikuar nga neni 179/b, pikat 3 dhe 4, përveç rasteve të vendimeve të dhëna sipas nenit E, pika 2 e Aneksit të Kushtetutës. Gjithashtu, sipas pikës 3 të këtij neni, Kolegji ka juridiksion të shqyrtojë: a) shkeljet disiplinore të anëtarëve të Gjykatës Kushtetuese, të Këshillit të Lartë Gjyqësor, Këshillit të Lartë të Prokurorisë, Prokurorit të Përgjithshëm dhe Inspektorit të Lartë të Drejtësisë; b) ankimet kundër vendimeve të Këshillit të Lartë Gjyqësor, Këshillit të Lartë të Prokurorisë dhe Inspektoratit të Lartë të Drejtësisë për vendosjen e masave disiplinore ndaj gjyqtarëve, prokurorëve dhe inspektorëve të tjerë.
8. Në vijim të sa përmbledhet më sipër, rezulton se i gjithë kuadri kushtetues dhe ligjor që rregullon procesin e rivlerësimit nuk ka asnjë parashikim të shprehur literal, së pari, për të drejtën procedurale të paraqitjes së kërkesës për rishikim të subjekteve të rivlerësimit brenda kuadrit të zhvillimit të këtij procesi, dhe së dyti, as për ndonjë kompetencë të Kolegjit që ushtrohet tej funksionit kontrollues të vendimeve të Komisionit në kuadër të juridiksionit të rivlerësimit, mbi bazën e ankimeve të paraqitura nga subjektet dhe Komisioneri Publik.
9. Për shkak të kësaj baze ligjore dhe jurisprudencës së Kolegjit, trupi gjykues lidhur me kërkimin në rastin konkret, nënvizon qëndrimin se, Kolegji mund të ketë juridiksion rishikues vetëm nëpërmjet zbatimit të vendimeve të GjEDNj-së në përgjigje të ankimit të vetë kërkuesit, në përputhje me parashikimet e nenit F, pika 8 e Aneksit të Kushtetutës, nenit 494, germa “ë” e K.Pr.Civile dhe detyrimeve që shteti shqiptar ka marrë përsipër në kuadër të zbatimit të KEDNj-së.
10. Trupi gjykues, pasi analizoi përmbajtjen e kërkesës për rishikim, konstatoi se ajo formalisht bazohej në nenin 494, shkronja “c” e K.Pr.Civile, referim i cili përcaktoi edhe analizën e trupit gjykues që i atribuohet këtij shkaku rishikimi, e cila do të trajtohet në vijim të këtij arsytimi.
11. Në vijim të arsytimit mbi juridiksionin e Kolegjit, trupi gjykues sjell në vëmendje vendimin nr.12, datë 19.04.2024 të Kolegjit, që i përket kërkesave për rishikim të kërkuesit Artor Ylli, në të cilin është arritur në konkluzionin se dispozitat e Kushtetutës, Aneksit të saj dhe ligjit nr. 84/2016, lidhur me procesin e rivlerësimit kalimtar, parashikojnë dhe përcaktojnë në mënyrë të shprehur vetëm juridiksionin rivlerësues të Kolegjit lidhur me kontrollin ndaj vendimeve të marra prej Komisionit të Pavarur të Kualifikimit, juridiksion i ushtruar mbi ankimin e subjekteve të rivlerësimit dhe Komisionerit Publik. Më tej në këtë vendim është arsytuar se nga analiza e kuadrit rregullator të posaçëm, nuk rezulton të ketë asnjë parashikim eksplicit për ushtrimin e juridiksionit rishikues të Kolegjit, sipas kërkesës së parashikuar prej kërkuesit, në çështjen objekt shqyrtimi. Mungesa e një parashikimi të tillë në ligjin e posaçëm, e shoqëruar edhe me mungesën e rregullave për trajtimin e kërkesave të tilla, diktoi nevojën e analizimit nga trupi gjykues i çështjes së cituar më sipër, të dispozitave që thirren për zbatim nga ligji nr.

84/2016, nëse nëpërmjet tyre mund të ushtrohej ky juridiksion rishikues i pretenduar nga kërkuesi.

12. Në vijim të sa më sipër, në nenin 4, pika 6 e ligjit nr. 84/2016, nuk parashikohet në mënyrë të shprehur asnjë rregull për institutin e rishikimit, si një mjet i jashtëzakonshëm ankimi, duke ndjekur të njëjtën logjikë, në zbatim të nenit 1, pika 2 e ligjit nr. 49/2012, sipas së cilit dispozitat e këtij ligji plotësohen me parashikimet e Kodit të Procedurës Civile, me përjashtim të rasteve dhe për aq sa ky ligj nuk parashikon ndryshe. Në vendimin e cituar në paragrafin më sipër, është marrë në analizë, nëse ndërtimi i këtij mekanizmi kontrolli të jashtëzakonshëm të vendimit të formës së prerë vjen në përputhje me qëllimin e legjislatorit edhe në rastin konkret, lidhur me tagrat e atribuuara organeve të rivlerësimit dhe posaçërisht Kolegjit. Trupi gjykues i Kolegjit në vendimin e referuar më sipër, por edhe në vendimet e marra më pas që kanë shqyrtuar kërkesa të ngjashme për rishikimin e vendimeve të Kolegjit, ka arritur në konkluzionin se Kolegji i Posaçëm i Apelit nuk ka juridiksion rishikues si një prej tagrave të tij dhe nuk është ngritur për t'i dhënë jetë këtij instituti sipas rregullimeve të përgjithshme të tij, parashikuar në nenet 494 e vijues të Kodit të Procedurës Civile.
13. Në zbatim të parashikimit të nenit 116, pika 1, germa “b” e Kushtetutës, marrëveshjet ndërkombëtare të ratifikuara bëjnë pjesë në aktet normative që kanë fuqi në gjithë territorin e Republikës së Shqipërisë, duke u renditur në hierarkinë e ligjeve pas Kushtetutës së vendit. Konventa Evropiane për të Drejtat e Njeriut së bashku me mekanizmat e saj zbatues, garanton zbatimin e parimit të procesit të rregullt ligjor nga gjykatat e brendshme, por edhe të parimeve të tjera që parashikon Konventa, në përputhje me nenet 17 e 42 të Kushtetutës. Parashikimi i nenit F, pika 8 e Aneksit të Kushtetutës, konsiderohet si i vetmi mjet procedural që kanë në dispozicion subjektet e rivlerësimit, në rast se të drejtat e tyre shkelen nga Kolegji në gjykimin e çështjeve të tyre dhe si e vetmja mundësi për të korrigjuar çdo gabim gjyqësor që mund të jetë konstatuar. Ky parashikim drejton subjektet drejt GjEDNj-së, duke konfirmuar natyrën e jashtëzakonshme të procesit, përjashtimin nga rregullat e zakonshme procedurale dhe orientimin për adresimin në këtë gjykatë, të çdo problematike që është konstatuar përgjatë procesit e që ka çuar edhe në ndonjë gabim gjyqësor. Si rrjedhojë, subjektet e rivlerësimit kanë të drejtë të ankimojnë vendimet e Kolegjit në GjEDNj për çdo rast që ata konsiderojnë se vendimmarrja ndaj çështjes së tyre të rivlerësimit, është në shkelje të parashikimeve të Konventës dhe Protokolleve të saj, të mbrojtura në Kushtetutë, për shkak të ratifikimit të marrëveshjeve ndërkombëtare që edhe Shqipëria është palë.
14. Në nenin 494 të Kodit të Procedurës Civile, në germën “ë”, parashikohet se pala e interesuar mund të kërkojë rishikimin e një vendimi që ka marrë formë të prerë kur Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut gjen shkelje të konventës evropiane “Për mbrojtjen e të drejtave të njeriut dhe lirive themelore” dhe të protokolleve të saj, të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë. Sipas këtij parashikimi, për trajtimin e të drejtave themelore të njeriut, GjEDNj-ja në sistemin tonë juridik ka një kompetencë ekskluzive. Kushtetuta në nenin 122 përcakton epërsinë e marrëveshjeve ndërkombëtare në rendin juridik të brendshëm dhe sjell si detyrim që vendimet e GjEDNj-së të zbatohen drejtpërsëdrejti nga të gjitha organet shtetërore të Republikës së Shqipërisë, përfshirë gjykatat e të gjithë niveleve, po ashtu, edhe gjykatat me juridiksion specifik siç është Kolegji. Gjithashtu, procesi i rivlerësimit kalimtar vëzhgohet dhe monitorohet nga Operacioni Ndërkombëtar i Monitorimit, parashikuar nga kuadri kushtetues

dhe ligjor i rivlerësimit. Roli dhe kompetencat e këtij organizmi jo vendimmarrës janë garanci e shtuar për mbrojtjen e interesave të subjekteve që i nënshtrohen procesit të rivlerësimit dhe kryerjen e tij në respektim të parimeve të procesit të rregullt ligjor. Sa më sipër, për sa kuadri kushtetues dhe ligjor i rivlerësimit, si dhe institucionet që e kryejnë atë, japin garanci maksimale për të shmangur shkaqet e parashikuara në gjashtë germat e para të nenit 494 të Kodit të Procedurës Civile, vlerësohet se jo pa qëllim kushtetutbërësi ka parashikuar ankimin ndaj vendimeve të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit në GjEDNj. Si rrjedhojë e sa më sipër, nga leximi harmonik i nenit 179/b të Kushtetutës, nenit F të Aneksit të Kushtetutës, ligjit nr. 84/2016, si dhe nenit 494, germa “ë” të Kodit të Procedurës Civile, Kolegji do të kishte juridiksion rishikues vetëm mbi bazë të një vendimi të GjEDNj-së që potencialisht do të konstatonte se ekzistojnë shkaqet që përlligjin shqyrtimin e një vendimi të formës së prerë të tij, nëpërmjet rihapjes së procesit, për të rivendosur të drejtën e cenuar.

15. Në përfundim, sipas analizës harmonike dhe të gjithanshme të dispozitave Kushtetuese dhe ligjore, si dhe orientimeve të instrumenteve ndërkombëtarë, që kanë normuar procesin e rivlerësimit kalimtar, trupi gjykues vlerësoi se Kolegji i Posaçëm i Apelimit mund të ketë juridiksion rishikues vetëm nëpërmjet zbatimit të vendimeve të GjEDNj-së në përgjigje të ankimit të vetë kërkuesit, në përputhje me parashikimet e nenit F, pika 8 e Aneksit të Kushtetutës, nenit 494, germa “ë” të Kodit të Procedurës Civile dhe detyrimeve që shteti shqiptar ka marrë përsipër në kuadër të zbatimit të KEDNj-së. Situatat e tjera të parashikuara nga legjislacioni i brendshëm, për t’u zbatuar si rrethana për rishikimin e vendimeve civile/administrative të marra në përfundim të një procesi kontradiktor, u vlerësuan se nuk gjejnë zbatim brenda kontekstit të procesit të rivlerësimit, i cili është një proces i jashtëzakonshëm i realizuar prej organeve me mandat të kufizuar dhe që zhvillohet brenda një kuadri ligjor që përfshin edhe kufizimet e parashikuara nga neni A i Aneksit të Kushtetutës.
16. Fakti që në rastin konkret vepra penale që pretendohet se është kryer nga z. A. H. para se ai të zgjidhej në funksionin e gjyqtarit të Kolegjit dhe nuk lidhet me procesin e zgjedhjes së tij në këtë detyrë, shkaput çdo lidhje logjike dhe shkakësore midis dhënies së vendimit për të cilin kërkohet rishikimi dhe veprës penale. Për rrjedhojë, trupi gjykues, pa përsëritur sa është arsyetuar gjerësisht nga Kolegji në trajtimin e kërkesave me të njëjtën natyrë e objekt, si dhe duke ndjekur të njëjtën analizë sistematike të dispozitave Kushtetuese dhe ligjore, dhe sipas orientimeve të instrumenteve ndërkombëtare, që normojnë parimet mbi të cilat zhvillohet edhe procesi i rivlerësimit kalimtar, rikonfirmon vlerësimin që në kushtet që nuk ka një vendim nëpërmjet të cilit GjEDNj-ja të ketë konkluduar për shkelje të kryer në procesin e rivlerësimit të kërkuesit, kërkesa e tij për rishikim nuk mund të shqyrtohet nga Kolegji, për shkak të mospasjes prej tij të juridiksionit rishikues, sipas referimeve që kërkuesi bën në nenin 494, germa “c” të K.Pr.Civile.
17. Në këto kushte, trupi gjykues, pa përsëritur arsyetimet e përdorura në raste të tjera të ngjashme, konfirmon edhe në këtë rast, mospasjen e juridiksionit rishikues lidhur me kërkesën e paraqitur prej kërkuesit.
18. Së fundmi, ndonëse shkak i rishikimit i paraqitur prej kërkuesit, nuk i nënshtrohet juridiksionit rishikues të Kolegjit sipas arsyetimit të mësipërm, sërish ai, sipas një analize *obiter dictum*, konstatohet se edhe nëse do t’i nënshtrohej shqyrtimit gjyqësor, do të konsiderohej i pabazuar

në fakte dhe në ligj, pasi mungon lidhja shkakësore mes vendimmarrjes së gjyqtarit A. H. në çështjen e rivlerësimit të kërkuarit dhe veprës penale për të cilën ai është deklaruar fajtor. Parashikimet ligjore që lidhen me rishikimin në asnjë rast nuk u referohen ndodhive, fakteve apo rrethanave, të cilat nuk rrjedhin apo paraprijnë, ose janë shkak për marrjen e vendimit për të cilin kërkohet rishikimi. Nga ky lexim rezulton se, në mënyrë që vepra penale për të cilën anëtari i trupit gjykues është gjetur fajtor të ketë ndikuar në dhënien e vendimit, pala kërkuese duhet të provojë lidhjen shkakësore mes veprës penale dhe vendimit të atakuar nëpërmjet rishikimit, ose që në momentin kur gjyqtari ka marrë vendimin, vullneti i tij është vesuar për shkak të kësaj vepre penale, duke ndikuar në vendimmarrjen objekt rishikimi. Të tilla raste do të ishin sjelljet e një gjyqtari në shkelje të parimeve të paanësisë dhe objektivitetit, provuar nga një vendim penal i formës së prerë. Një analizë e kryer duke aplikuar këto parime, është në linjë edhe me jurisprudencën e GjEDNj-së, shtjelluar në drejtim të sigurisë juridike dhe parashikueshmërisë që diktojnë parimet e nenit 6/1 të Konventës, si në çështjen *Brumarescu*, ku është elaboruar që cenimi i një vendimi përfundimtar mund të legjitimohej vetëm për të korrigjuar një “dështim të drejtësisë”. Për rrjedhojë, nuk vlerësohet se do të gjente zbatim neni 494, germa “c” e K.Pr.Civile, edhe nëse kjo kërkesë do t’i nënshtrohej shqyrtimit, si elaboruar gjerësisht në jurisprudencën e Kolegjit edhe në çështje të tjera.

19. Për sa më lart, trupi gjykues arriti në përfundimin se kërkesa për rishikim e paraqitur prej z. Artor Ylli, është e pabazuar në fakte dhe në ligj dhe për pasojë ajo konsiderohet e papranueshme.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji, bazuar në nenin 498, pika 1 e Kodit të Procedurës Civile,

V ENDOSI:

Mospranimin e kërkesës së kërkuarit Artor Ylli, për rishikimin e vendimit nr. 31, datë 20.11.2019, të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit.

U shpall sot, në Tiranë, më datë 11.03.2026.

ANËTARE

Natasha MULAJ

nënshkrimi

ANËTARE

Ina RAMA

nënshkrimi

ANËTARE

Mimoza TASI

nënshkrimi

RELATOR

Sokol ÇOMO

nënshkrimi

KRYESUESE

Rezarta SCHUETZ

nënshkrimi

MENDIM PARALEL

1. Unë, gjyqtare Natasha Mulaj, në cilësinë e anëtares së trupit gjykues, jam dakord me vendimin nr. 51 (JR), datë 11.03.2026, të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit për: *“Mospranimin e kërkesës së kërkuarit Artor Ylli, për rishikimin e vendimit nr. 31/2019 (JR), datë 20.11.2019 të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit, si dhe me arsyetimin se nga interpretimi i dispozitave të Kushtetutës, Aneksit të saj dhe ligjit nr. 84/2016, nuk rezulton të ketë asnjë parashikim të shprehur për ushtrimin e juridiksionit rishikues të Kolegjit. Procesi i rivlerësimit, duke qenë sui generis, me mandat në kohë të kufizuar dhe rregulluar me një kuadër kushtetues e ligjor të posaçëm, e bën të pazuar kërkesën për rishikim të paraqitur nga kërkuari.*
2. Në cilësinë e gjyqtares me mendim paralel, ndaj qëndrim ndryshe nga shumica trupit gjykues, e cila arsyeton se: *“[...] Kolegji i Posaçëm i Apelimit nuk ka juridiksion rishikues si një prej tagrave të tij dhe nuk është ngritur për t'i dhënë jetë këtij instituti sipas rregullimeve të përgjithshme të tij, parashikuar në nenin 494 e vijues të Kodit të Procedurës Civile, me përjashtim të rasteve, në të cilat gjen zbatim germa “ë” e nenit 494, për shkak të një vendimi të shprehur të GjEDNj-së në trajtimin e një ankimi. [...], trupi gjykues vlerësoi se Kolegji i Posaçëm i Apelimit mund të ketë juridiksion rishikues vetëm nëpërmjet zbatimit të vendimeve të GjEDNj-së në përgjigje të ankimit të vetë kërkuarës, në përputhje me parashikimet e nenit F, pika 8 e Aneksit të Kushtetutës, nenit 494, germa “ë” të Kodit të Procedurës Civile, dhe detyrimeve që shteti shqiptar ka marrë përsipër në kuadër të zbatimit të KEDNj-së”.*
3. Në vlerësimin tim, si gjyqtare me mendim paralel, ky arsyetim nuk qëndron, pasi vjen si pasojë e një interpretimi të pabarabartë të situatave juridike të parashikuara në nenin 494 të Kodit të Procedurës Civile, duke i atribuar Kolegjit mundësinë e rishikimit vetëm për rastin e parashikuar nga shkronja “ë” e kësaj dispozite: *“Kur Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut gjen shkelje të Konventës Evropiane ‘Për mbrojtjen e të drejtave të njeriut dhe lirive themelore’ dhe të Protokolleve të saj, të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë”.*
4. Në mungesë të një parashikimi kushtetues dhe ligjor që t'i atribuojë Kolegjit juridiksion rishikues, kërkesa e rishikimit ndaj vendimit të tij nuk mund të pranohet. Në këto kushte, në vlerësimin tim, mbetet detyrë e ligjvënësit, për të rregulluar këtë situatë të krijuar, duke plotësuar kuadrin ligjor aktual, me qëllim përcaktimin e gjykatës kompetente dhe procedurat ligjore respektive për kryerjen e rishikimit të vendimeve të Kolegjit, të kërkuara nga subjektet e rivlerësimit.

GJYQTARE

Natasha MULAJ

nënshkrimi

MENDIM PARALEL

1. Unë, gjyqtare Mimoza Tasi, në cilësinë e anëtares, jam dakord me zgjidhjen e çështjes në vendimin nr. 51, datë 11.3.2026, të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit (në vijim “Kolegji”), që i përket shqyrtimit të kërkesës së kërkuarit Artor Ylli për rishikimin e vendimit gjyqësor nr. 31 (JR), datë 20.11.2019, të Kolegjit, me të cilin është vendosur mospranimi i kërkesës, por kam ndarë mendim ndryshe sa i përket qëndrimit të mbajtur lidhur me arsyetimin për mungesën e juridiksionit rishikues³ të Kolegjit për shqyrtimin e kërkesave që nuk kanë një vendim të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, sipas shkronjës “ë” të nenit 494 të Kodit të Procedurës Civile.
2. Në vlerësimin tim, Kolegji ka juridiksion rishikues për shqyrtimin e kërkesave për rishikim vendimi që janë paraqitur bazuar në nenin 494⁴, shkronja “c”⁵ të Kodit të Procedurës Civile dhe argumentet e mia kundërshtuese për mungesën e juridiksionit rishikues, janë shprehur në mënyrë shteruese dhe konsistente në një sërë vendimesh ku janë shqyrtuar kërkesat për rishikim vendimi, duke mbajtur një qëndrim ndryshe, shprehur nëpërmjet mendimeve paralele⁶ apo mendimeve të pakicës⁷.
3. Një interpretim nga Kolegji që pranon rishikimin vetëm pas vendimit të GjEDNj-së, në përgjigje të ankimit të kërkuarit (subjekt rivlerësimi), e bën juridiksionin rishikues të varur vetëm nga gjykata e Strasburgut, duke hequr mundësinë e çdo mekanizmi korigjues të brendshëm dhe duke krijuar një vakum juridik për shkelje serioze që nuk kanë arritur ende në GjEDNj.
4. Pranimi i juridiksionit rishikues vetëm në mënyrë minimaliste dhe vetëm për vendimet e GjEDNj-së, në vlerësimin që i bëj çështjes, duket se krijon një kontradiktë logjike, sepse e bën rishikimin një “mjet të jashtëm” dhe jo “mjet të brendshëm”, duke lënë pa zgjidhje gabimet serioze të brendshme që përbëjnë shkaqet e rishikimit sipas shkronjave të tjera të nenit 494 të Kodit. Pra, nëse rishikimi do të ekzistojë vetëm pasi GjEDNj-ja të shprehet me një vendim të

---

³Ky qëndrim është mbajtur nga shumica e trupës gjyqësore në vendimin nr. 12, datë 19.4.2024, që ka shqyrtuar kërkesën e kërkuarit Artor Ylli, regjistruar me nr. 2-4/2019 regjistër (JR), datë 10.1.2022, me objekt “Rishikimi i vendimit të formës së prerë nr. 31 (JR) të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit”, në të cilin nuk kam qenë anëtare e trupit gjyqësor.

⁴Neni 494 i KPrC: “Kërkesa për rishikim është akti me të cilin kërkohet rishikimi i një vendimi të formës së prerë të gjykatës. Pala e interesuar mund të kërkojë rishikimin e një vendimi që ka marrë formë të prerë, kur: [...] (c) palët ose përfaqësuesit e tyre apo ndonjë anëtar i trupit gjyqësor, që ka marrë pjesë në gjykimin e çështjes, kanë kryer vepra të dënueshme penalisht, të cilat kanë ndikuar në dhënien e vendimit; [...] (ë) kur Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut gjen shkelje të konventës evropiane “Për mbrojtjen e të drejtave të njeriut dhe lirive themelore” dhe të protokolleve të saj, të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë.

⁵Në vendimin e Kolegjit nr. 34, datë 06.12.2023, që i përket kërkuarës R. G., me mendim paralel, jam shprehur që kërkesa e katërt, për rishikimin e vendimit nr. 12/2019 të Kolegjit, sipas shkronjës “c” të nenit 494, është e bazuar dhe përbën shkak për rishikimin e vendimit përfundimtar.

⁶Vendimi i Kolegjit nr. 9, datë 28.2.2025, që i përket shqyrtimit të kërkesës së kërkuarit A. B.; Vendimi i Kolegjit nr. 18, datë 8.5.2025, që i përket shqyrtimit të kërkesave të kërkuarit A. G., etj.

⁷Vendimi i Kolegjit nr. 19, datë 08.05.2025, që i përket shqyrtimit të kërkesës së kërkuarit R. T.; Vendimi i Kolegjit nr. 49, datë 11.03.2026, që i përket shqyrtimit të kërkesës së kërkuarit B. H.; Vendimi i Kolegjit nr. 54, datë 24.03.2026, që i përket shqyrtimit të kërkesës së kërkuarit G. T., etj.

posaçëm për kërkuesin (subjekt rivlerësimi), kjo do të passillte që mjeti i brendshëm të mos jetë efektiv⁸ dhe kjo mund të çojë në shkelje të nenit 13⁹ të KEDNJ-së.

5. Në lidhje me kërkesën e kërkuesit Artor Ylli, paraqitur më datë 25.11.2024, rezulton se: (i) shkak për rishikim, sipas pretendimit të kërkuesit përbën vendimi gjyqësor i shpallur në media më datë 18.11.2024 i Gjykatës së Posaçme të Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar me nr. 47 (87-2024-330), që ka dënuar me vendim të formës së prerë¹⁰ gjyqtarin A. H.; (ii) vendimi përbën një rrethanë të re dhe në kuptim të nenit 494, germa “c” e Kodit të Procedurës Civile, prania z. A. H. në trupin gjykues që ka shqyrtuar vendimin e dhënë nga Komisioni ndaj kërkuesit përbën papajtueshmëri me detyrën e gjyqtarit dhe cenim të procesit të rregullt ligjor si dhe të gjykatës së krijuar me ligj, (referuar edhe vendimit të GJEDNJ-së “Cani kundër Shqipërisë”); (iii) kërkesa paraqitet brenda afatit 30-ditor nga marrja dijani (25.11.2024); (iv) kërkuesi ka interes të drejtpërdrejtë në çështjen e parashtruar në Kolegj.
6. Sa i përket kësaj kërkesë, vlerësoj se kërkuesi i është referuar vendimit të Gjykatës së Posaçme të Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar, i cili edhe pse është një vendim i formës së prerë, nuk përbën një vendim përfundimtar, në kuptim të *res judicata*. Nga burime të hapura, rezulton që ky vendim të jetë rekursuar në Gjykatën e Lartë, e cila ende nuk ka mbajtur një qëndrim për rekursin.
7. Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë, në Vendimin Unifikues nr. 2, datë 03.11.2014, në trajtimin e çështjes së referuar, i kanë bërë një interpretim të qartë e të plotë kuptimit që duhet të ketë termi “vendimi i formës së prerë”, për efekt të gjësë së gjykuar, duke plotësuar mungesën e një përkufizimi juridik të Kodit të Procedurës Penale, lidhur me shprehjen “vendim i formës së prerë” dhe se si duhet të konsiderohen nocionet “vendim i ekzekutueshëm”, “vendim i formës së prerë” dhe “gjë e gjykuar”. Kështu, në paragrafin 26 të vendimit, Gjykata e Lartë ka mbajtur qëndrimin se: “26. Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë vlerësojnë se duhet rikonfirmuar pohimi sipas të cilit rekursi në Gjykatën e Lartë përbën mjet të zakonshëm ankimi, shterimi i të cilit e kthen vendimin në formë të prerë në kuptimin e “gjësë së gjykuar [...]”.
8. Referuar vendimmarrjes unifikuese që Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë, sa kohë që ndaj rekursit të gjyqtarit A. H., deri në momentin e gjykimit të kësaj kërkesë, nuk ka ende një vendim të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, që të ketë shteruar rekursin, si mjet të zakonshëm ankim, për pasojë, dënimi penal nuk ka marrë formë të prerë në kuptim të “gjësë së gjykuar”.

---

⁸Çështja “Scordino v. Italy (No. 1) (GC, 2006) (Application no. 36813/97) - <https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-72925>”.

⁹Neni 13 i KEDNJ-së: “Çdokush, të cilit i janë shkelur të drejtat dhe liritë e përcaktuara në këtë Konventë, ka të drejtën e një zgjidhjeje efektive para një organi kombëtar, pavarësisht se shkelja është kryer nga persona që veprojnë në përmbushje të funksioneve të tyre zyrtare.”

¹⁰Gjyqtari A. H. është dënuar për veprat penale “Fshehje e të ardhurave” dhe “Refuzimi për deklarim, mosdeklarimi, fshehja ose deklarimi i rremë i pasurive, interesave privatë të personave të zgjedhur dhe nëpunësve publikë ose i çdo personi tjetër që ka detyrimin ligjor për deklarim”, parashikuar nga nenet 180 dhe 257/a të Kodit Penal.

9. Në këto kushte, kërkesa e paraqitur nga kërkuesi, e bazuar në një vendim të Apelit, që nuk ka marrë formë të prerë, në kuptim të “gjësë së gjykuar”, në koherencë me qëndrimet e mia të mëparshme, vlerësoj se nuk përmbush kushtet e pranueshmërisë nga ana formale, sipas parashikimeve të nenit 495 të Kodit të Procedurës Civile.

GJYQTARE

Mimoza TASI

nënshkrimi